

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Ročník IX

Paříž

Číslo 1

VELIKONOCE 1978

ŽENA, KTEROU JSI MI DAL, MĚ SVEDLA

Jedna ze základních otázek, kterou si lidstvo nepřestává klást od samého počátku svých dějin, zní:

Odkud se bere ve světě zlo?

Praktikové, hlavně vychovatelé, připojují ihned otázku druhou:

Co s ním?

Starobyilá náboženství přisuzují původ zla zvláštnímu, potměšilému božstvu, které se tak vetřelo do práce božstev dobrých. Člověk je hříčkou mezi oběma, příliš malý a nedokonalý, než aby se mohl plést do božských záležitostí.

Moderní doba často popírá existenci zla jako takovou, jakožto pouhý lidský kulturně-sociologický výmysl, k udržení malých a slabých v poslušnosti. Takže není vůbec proti čemu bojovat. Jindy je připisuje anonymním silám ve společnosti, na které má vliv opět jen společnost svým postupným vývojem; člověk je pouhou hříčkou těchto sil.

Koncept Bible je jiný; biblický Bůh je *jediný Bůh-Stvořitel*, a svět, který stvořil, je *dobrý, ano velmi dobrý!*

Zlo se do něj vloudilo přispěním člověka a jeho svobodné vůle. Hned první řádky Bible nám jej představují jako rozeného budoucího "přeborníka ve výmluvách", a Bible neváhá nazvat takové chování *hříchem*, za který člověk nese zodpovědnost. Dialog mezi Bohem a člověkem je jím poznamenán od samého počátku:

- Kde jsi Adame?

- *Slyšel jsem tvůj hlas a bál jsem se že jsem nahý, proto jsem se skryl.*

- Kdopak ti pověděl, že jsi nahý? Jistě jsi jedl ze stromu, z něhož jsem ti jíst zakázal!

- *Žena, KTEROU JSI MI DAL, dala mě z toho stromu a tak jsem jedl.*

- *Had mě svedl, a tak jsem jedla.*

Ani v dalším pokolení to nebude lepší, jen drzosti přibude:

- *Copak jsem já strážcem svého bratra?*

Jistě: had lhal a sváděl; Adam s tím vším opravdu nezačal; Boží zákaz nevypadal zrovna demokraticky; Eva si počínala spíše mazaně, než hrdinsky; nicméně, Adam je *vinen!* A to důkladně!

I dnes je individuální lidská svoboda omezována společností, ve které žijeme. Existuje dědičnost, rodina, která poznamenává nešťastně na celý život atd. V první řadě je tu ovšem i dnes člověk - který mezitím dosáhnul ve výmluvách takřka dokonalé virtuosity - a jeho výmluvy ve vážných otázkách jakoby byly jen negativním obrazem nesčetných pocitů viny pro kdejakou malichernost, kterou sebou vláčí. I on, dnes, cedí komára a polyká velblouda. Toto známé podobenství by Kristus opakoval i nám dnes se stejnou vahou a asi i výsledkem!

Co kdybychom to zkusili jednou - pro změnu - z opačného konce? Ale opravdu MY, a ne pořád ti druzí?!

Pro případ že by ..., bude snazší začít ne s nevitelným Bohem, ale s někým blízkým, s problémem, který "leží na dlani", a místo jalových výmluv jednou "kápli božskou", přestali se schovávat za křovím a nastavili tvář vichřici:

Ano, byl jsem to já, buď Bohu žalováno! Tady mě máte ...

Zveme Vás na pouť LURDY - Fanjeaux

KTEROU PORÁDÁME O SVATODUŠNÍCH SVATČÍCH, tj.

ve dnech 12. - 15. května

Pojedeme vlakem, nejdříve do Fanjeaux, kde leží pochován
Msgr. PAROLEK, dlouholetý český duchovní správce
v Paříži. Na květen připadne právě druhé výročí jeho
smrti při autonehodě cestou z pouti do Lurd.

Potom vykonáme naši pouť k Panně Marii do Lurd,
kde se setkáme s malou skupinou našich krajanů z No-
rumberka v Německu, se kterými pak v pondělí pojedeme
společně zpět do Paříže.

Odhadovaná cena: 500,- franků

Odjezd: v pátek večer
Návrat: v pondělí večer

PŘIHLÁŠKY SE ZÁLOHOU 200,- F
u otce KOLÁŘE

do 20. března nejpozději

Podrobný program na požádání u
otce Koláře

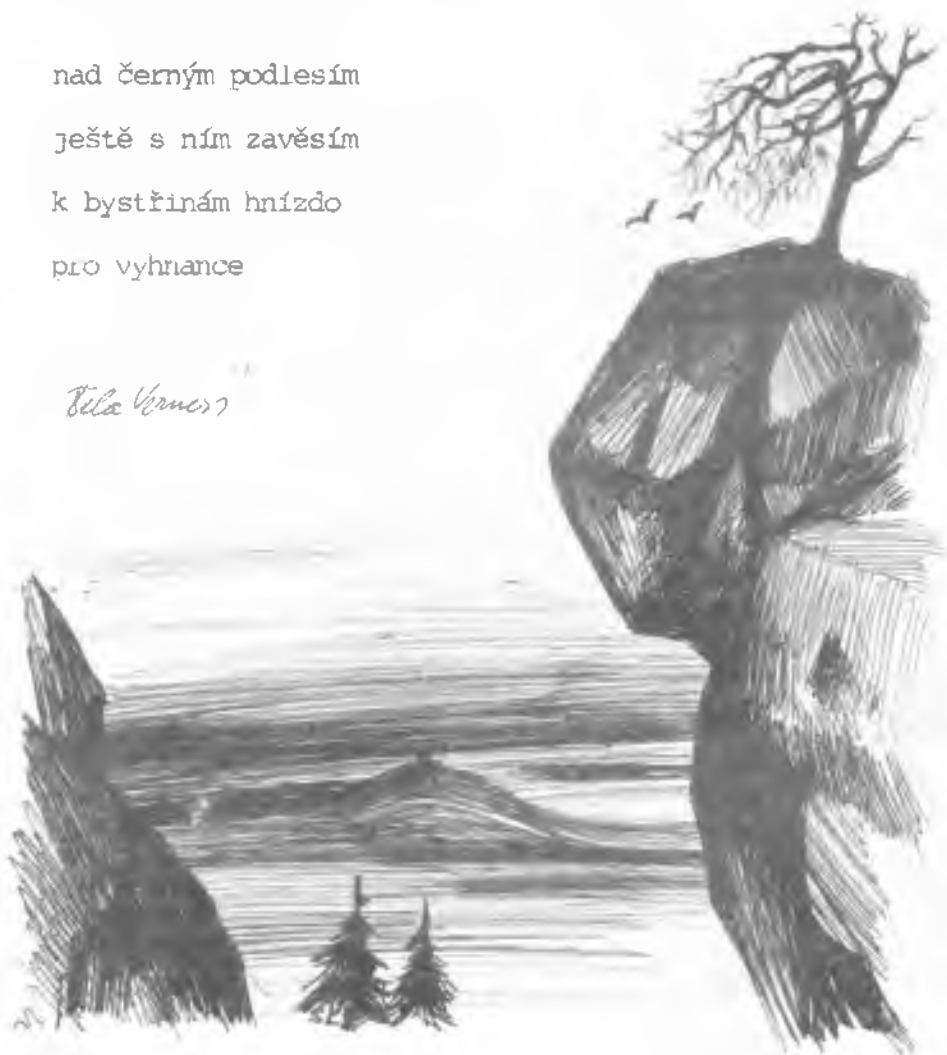
Závis

Skřivani zpívání
se sněhu v osení zní

Se slovy vítr hlínu smíchá

nad černým podlesím
ještě s ním zavěsím
k bystřinám hnízdo
pro vyhnance

Béla Kratochvíl

V březnu a dubnu si připomínáme

7. 3. 1850 se narodil první prezident ČSR, T.G. Masaryk
 10. 3. 1948 tragicky zahynul Jan Masaryk
 21. 3. 1968 odstępuje pod tlakem zdola předsednictvo neblaze proslulého Mírového hnutí katol. duchovenstva, vč. exkomunikovaného kněze J. Plojgara. V čele nového přípravného výboru se ocitá biskup Dr. Tomášek
 24. 3. 1968 Dubček s delegací vyjednává v Drážďanech s představiteli soc. zemí
 28. 3. 1592 se narodil v Nivnici J.A. Komenský
 30. 3. 1968 generál Svoboda je zvolen prezidentem ČSSR
 4. 4. 1968 zavražděn v Memphis/USA Martin Luther King
 18. 4. 1968 J. Smrkovský zvolen předsedou Nár. Shromáždění
 23. 4. 1908 se v Hronově narodil E. Hostovský, spisovatel
 25. 4. 1968 zveřejněno programové prohlášení nové československé vlády

Zajímavosti z domova i ze světa

Kardinál Tomášek byl jmenován arcibiskupem pražským. Jak oznámil francouzský katolický deník "La Croix" ze 12. ledna tr., je tato nominace součástí dohody mezi Vatikánem a Československem o úpravě vztahů mezi církví a státem v zemi.

Bezesporu nejvýznamnějším prvkem této dohody je utvoření samostatné církevní provincie na Slovensku, s arcibiskupstvím v Trnavě a pěti pomocnými biskupstvím (Bánská Bystrica, Rožňava, Nitra, Spiš a Košice). Prešovské biskupství byzantského ritu zůstává vyňato z pravomoci tmavského arcibiskupství, které bohužel zůstává i nadále neobsazeno.

Zároveň byly upraveny i hranice diecézí na Moravě, zpráva však neříká, jak.

Nejen neobsazené biskupské stolce (dohoda o kandidátech v jednání mezi Vatikánem a ČSSR stále zůstává trčet ve slepé uličce), ale celková situace na všech

úrovních církevního života zůstávají i nadále velmi palčivým problémem, k jehož vyřešení bude ovšem zapotřebí mnoho trpělivosti a hlavně oboustranné dobré vůle. Připomeňme si znovu, že horší situace na tomto poli než v Československu je už jen v Albánii.

VELEHRAD St Martin in Gsies vydal svůj letošní program činnosti, včetně letních táborů pro mládež. Můžete si jej vyžádat na adrese České Katolické Misie v Paříži

Un homme, un portrait se nazýval pořad druhého programu francouzské televize, vysílaný v neděli 5. února večer. Kromě Jiřího Pelikána, který byl hlavním hostem pořadu, vystoupili přímo nebo prostřednictvím nedávných filmovaných interview další protagonisté z doby "Pražského Jara" a dva francouzští diplomaté z tehdejší doby. Nechyběl ani zástupce KSF.

Pomněme-li zajímavé dokumentární záběry v průběhu vysílání (ostatně z velké části už známé), nedověděl se český divák vcelku nic nového; celkově jsou dojmy z tohoto pořadu spíše rozpačité.

L'Amitié Franco-Tchécoslovaque zve v lednovém čísle svého informačního bulletinu na schůzku v Grand Palais, která se bude konat v sobotu 4. března v 16.00 hodin a na které budou účastníci seznámeni s problémy de "la résistance yougoslave vue de l'extérieur et de l'intérieur" - viz program.

Ve stejném čísle se nachází recenze nedávné výstavy fotografií ze života cikánů v Československu. Autor, *Josef Kupelka*, je nejen vynikající fotograf, ale také znalec poměrů, ve kterých cikáni v Československu žijí. Jeho výstava slavila velký úspěch už v Múzeu moderního umění v New Yorku, v Kunsthausu v Mnichově a Múzeu města Tel Aviv.

MATYÁŠ BERNARD BRAUN (PRAUN) se narodil 1684 v Oetz/Tyroly a zemřel 15.2. 1738 v Praze. Je to jedna z nejvýraznějších a nejsilnějších tvůrčích osobností, dosud ve světě nedoceňen podle zásluhy.

Sochař Braun vyšel z rakouské řezbářské tradice, studoval nejdříve v Itálii a potom se usazuje od roku 1710 natrvalo v Praze, patrně v souvislosti s přítomností J. B. FISCHERA

z ERLACHU, který se tam v té době chystal ke stavbě paláce pro hraběte J. V. Gallase.

Ještě téhož roku vytváří své první sousoší, *Sen Sv. Lutgardy*, pro Karlův most. Zakládá dílnu, z níž ve dvou dalších desetiletích vycházejí desítky plastik ve dřevě a v kamenu, podle jeho vlastních modelů. Jeho přátelství s dalším tehdejším známým architektem, F. M. KAŇKOU, mu otvírá možnosti tvořivé spolupráce, např. v kostele sv. Klimenta v jezuitském Klementinu, piaristickém kostele, v Černínském paláci, v kostele v Lutomyšli atd.

Významnou událostí v Braunově životě je jeho seznámení se shrabětem F. A. SPORCKEM, který mu svěruje bohatou a složitou výzdobu svého sídla v Kuksu u Dvora Králové. Tam vznikají postupně díla *Blahoslavenství* pro terasu kostela, čtyřicet callotovských figurek pod kostel, řada ctností a nectností pro špitál a vynikající alegorie *Náboženství* před kukský kostel (1719).

Ze stejného období pocházejí plastiky pro zámek a kostel v Citolibech, pro kostel P. Marie ve Staré Boleslavi, sousoší *Nejsv. Trojice* pro Teplice, sochy portálu zámku Konopiště, pomník císaře Karla VI, sousoší v Jaroměři (1724), náhrobek hraběte Šlika u sv. Víta a sochy Vrtbovské zahrady v Praze.

V r. 1726 začíná pracovat na *Betlémě* v lese u Kuksu. Zde vytvořil známé sochy poustevníků, z nichž uchvacují svou expresivní silou zvláště *Omufrius* a *Garinus*.

Do roku 1729 ještě zpracoval alespoň zčásti ostatní sochy *Betléma*, jejichž dokončení značí už cizí ruka, pravděpodobně jeho synovec Antonín Braun. Matyáš se od té doby nadobro odmlčuje, nepochybně v důsledku svého plicního neduhu, na který v té době umírala většina kameníků.

Matyáš BRAUN mu podléhá 15. února 1738 ve svém pražském domě na Karlově náměstí.

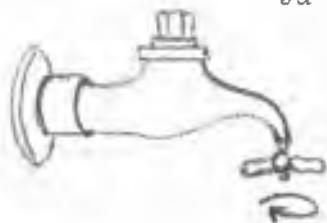
Umění a umělci to nemají lehké ve znormalizovaném Československu, a tak se těžiště tvorby, hlavně tvorby, která se vystavuje konfrontaci s publikem, případně i jeho přísné kritice, přesunulo do zahraničí. Mohli jsme se o tom přesvědčit v publikaci pařížské mincovny (Monnaie de Paris), průběžně nás na tuto skutečnost upozorňují exilová nakladatelství v Torontu, Římě, Kolíně nad Rýnem, Curychu a jinde.

Významnou událostí bylo benátské bienále, v jehož rámci proběhly výstavy a svědectví o bezpráví v zemích východní Evropy. Od 15. listopadu do 15. prosince zde proběhla i výstava "*Československá grafika: 11 let hledání, 1965/1975*". Kromě filmů československé produkce (jako *Žert, Všichni dobří rodáci, Pytel blech aj.*) obohatily výstavu přednášky na různá témata (*Filip, Goldstücker, Schulz, Sviták, Škvorecký*) a koncerty protestních songů (Kryl).

Československý oficiální tisk celou akci samozřejmě odsoudil jako "*antikomunistickou a antisovětskou kampaň, jako neuměle slátanou provokaci*".

Já chci také mír! Ale hunsky!

(Attila, hunský král)

Z průvodního dopisu k *MEMORANDU O SITUACI ŘEHOLNÍCH
SPOLEČNOSTÍ V ČSSR,*
zaslaného ordinářím republiky a tisku

...Jistě máte i Vy tíživé starosti, ale další mlčení k dnešnímu stavu by znamenalo souhlas k faktické likvidaci řeholního stavu u nás.

Jsme integrální částí církve, část našich kněží pracuje ve Vašich diecézích a naše řeholní sestry vedle své práce v ústavech Vám všemožně pomáhají. Nedivte se proto, že se s důvěrou obracíme na Vás a čekáme od Vás účinnou pomoc.

Dnes nám už nejde o minulost, ale především o dnešek a o zítřek. Řeholní povolání je charisma, milost Boží. Stavět se proti Božím plánům a mařit nabízená charisma se neslučuje ani s Vaším svědomím, ani s Vaší odpovědností.

Žádáme-li Vás o pomoc, prohlašujeme, že nám nejde o vrácení řeholního majetku, ale o zajištění práva na řeholní život a možnost řeholně žít v naší socialistické společnosti. Dnešní stav řeholního života u nás - jak odhvídnujeme v příloženém memorandu - se neopírá o platný právní řád, vyhovění naší žádosti by nepotřebovalo žádnou zákonnou úpravu, přitom by odstraňovalo dosavadní diskriminaci. Důkazem toho, že problematiku řeholního života je možno spravedlivě a humánně řešit, dosvědčuje situace v jiných socialistických státech.

Připomínáme, že povolení řeholního dorostu by negativně neovlivnilo situaci pracovních sil u nás, protože členové řeholí by nadále pracovali ve svých povoláních s vědomím, že mohli Bohem dané charisma realizovat.

Prosíme o písemnou zprávu o vyřízení naší žádosti.

*Text je přetisknut z časopisu STUDIE (č. 54),
vydávaného v Římě (Accademia Cristiana)
Zmíněné číslo 54 obsahuje celou řadu vysoce
zajímavých článků k situaci křesťanů v Československu*

Znáte časopis STUDIE?

ČETLI JSME KNIHU

(M. Švandrlík, *Černí Baroni*, vydalo nakladatelství KONFRONTACE v Curychu v r. 1977)

Major Haluška vstoupil do zámecké kaple.

"Ajajaj, kostel!" zaradoval se. "Som veľa rád, že zdě je tiež kostel! To budě dobré skladisko pre šeucov a krajčírov! Len tym anjelám je treba urážať hlavy!"

Rovněž tento rozkaz byl splněn.

Teprve potom vešel velitel do samotného zámku, který měl z rozkazu ministra národní obrany Alexeje Čepičky sloužit jako kasárna.

Zde se nelíbil majoru Haluškoví nábytek.

"Som ja volajaká baronesa, aby som sedzel za takým stolikom!" ukázal na šachový stolek. "S všetkým týmto buržoáznym svinstvom do krbu!"

"Ale," odvážil se namítnout nadporučík, "to snad je škoda!"

"Škoda?" podivil se major. "Aká škoda? Pracujúci ľud zúctuje s vykoristovateľskými stolíkmi a nikto mu v tom nemože zabrániť! Súdruh nadporučík, splňte rozkaz!" Během několika dní byl zámek vyklizen. Nákladní auta sem vozila těžký dubový nábytek, postele a slavníky.

Ještě jednou si major Haluška zauřadoval. Poručil zabílit fresky na stěnách. "Na čo má vojak kukat na také ženské?" ukázal na jakousi šlechtičnu. "Zožeňte maliara a hovorte mu, aby namaloval pokrokové tradície!"

Malíř si dal záležet a stvořil báječně seniiního žižku s palcátem. Major se zahleděl na slavného vojvůdce. "Prečo jstě, súdruh vojín, namalovali súdruha žižku s takýmto klacíkom!" osopil se na tvůrce. "To něbol kapelník lebo šafár! Dajte mu do tej ruky ľahký gulmet!"

"V té době, soudruhu majore, kulometry nebyly," bránil se vojín.

"V aké době?" nechápal major.

"V patnáctém století," šeptal malíř.

"Čo bolo, to bolo," řekl major Haluška. "Terazky som majorom!"

Z přednášky pana Prof. Šnejdárka dne 18. února tr.,
ke třicátému výročí převzetí moci komunisty v ČSR

Na rozdíl od představitelů jiných národů, prezident Beneš se rozhodnul nečekat, a po rozhodujícím obratu na východní frontě se vydal sám do Sovětského Svazu, ve snaze dohodnout se o budoucím uspořádání Střední Evropy se Stalinem dříve, než tak učiní velmoci přes hlavy těch, jichž se toto uspořádání týká v první řadě. Jak ukázal už Mnichov předtím a osudy sousedů Československa brzy nato, jeho úvaha nebyla nesprávná.

Z nedávno zveřejněných dokumentů z archivů západních velmocí dnes víme s určitostí, že Západ nevypracoval a tudíž nevlastnil žádnou alternativu k jedinému existujícímu plánu tohoto nového, poválečného uspořádání, který existoval - totiž k plánu Stalinovu.

Za těchto okolností a vzhledem k situaci bezprostředně po válce bylo postavení ČSR spíše lepší, než postavení jeho sousedů, v okamžiku, kdy se poválečný život začal dostávat do normálních kolejí. Západ se domníval, že osud Československa je v dobrých rukou, dokud je u moci prezident Beneš. O tomto přesvědčení svědčí např. i podrobné týdenní(!) zprávy o zdravotním stavu prezidenta Beneše, které si od svého zastupitelství v Praze v období 1945 - 1948 nechávala posílat vláda Velké Británie.

Na "Oběžník" a na Českou Katolickou Misii přispěli

(Příspěvky posílejte na adresu

Mission Catholique Tchèque, CCP 20 138 63 M PARIS)

Anonym 6x	Bernard	Bubák	Dolgoruký	Flipo
Gottwald	Holeček	Choutka	Křížovická	Kozel
Kotásek	Kurzweil	Louma	Máníček	Lowys
Plechatý	Prokšová	Polát	Slíva	Tyce
Smutek	Švanda	Šmíd	Urbánek	Voocht

Všem dárcům bez rozdílu upřímně PÁN BŮH ZAPLATÍ !

Náš program:

Mše sv. každou první a třetí sobotu v měsíci
v 17 hod 15 min, tj o čtvrt na šest večer
v kapli domu "CENTRE SEVRES",
35, rue de Sevres, PARIS 6^e

Po mši sv. pravidelná setkání v sále č. 5 v přízemí

Na března a duben jsme připravili:

4. března - volné setkání, na kterém *otec Koldář* zopakuje přesné informace o našem plánovaném zájezdu do *Lurd* a do *Fanjeaux* -
VIZ OBŠÍRNOU INFORMACI V TOMTO "OBĚŽNÍKU"!
18. března - *paní Dr. Jechová*, o českém a slovenském romantismu a jeho vztahu k lidové slovesnosti
1. dubna - *pan Peška*, k výročí 700 let od smrti velkého českého krále, Přemysla Otokara II, v bitvě na Moravském Poli
15. dubna - mše svatá bude sloužena *otcem Bernáčkem*, se kterým si pak budeme moci pobesedovat a povyprávět v sále
PŘIJĎTE V CO NEJVĚTŠÍM POČTU NA TOTO SETKÁNÍ S KNĚZEM, KTERÝ NAŠIM KRAJANŮM V PAŘÍŽI VĚNOVAL KUS SVEHO KNĚŽSKÉHO ŽIVOTA!

Představa, že se od nás čeká zářný příklad pro druhé, je mylná. Jediným cílem křesťanova života je mnohdy oslava Boha a díkaz, který o naší dobré vůli podáváme sami sobě.

Certificat d'inscription n. 52316

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-ff)

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sevres, 75006 P a r i s , tél. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris